

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν εβδομάδα αὐτὴν ἡ μουσικὴ κίνησις περιορίσθη ἐν μέρει λόγῳ τῆς Ἀποκριᾶς.

— Εἰς τὸν χορὸν ποῦ ἐδόθη εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὑπὲρ τοῦ ταμείου Ὁρχήστρας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου, ἐτραγοῦθησαν μὲ πολλὴν τέχνην αἱ καθηγήτριαί Μαγνη Τριανταφύλλου καὶ Μαρίκα Καλφροπούλου τὸ νουέτο τῆς Λαμέ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων διεκρίνανε τὰς Δας Μπεμπέκαν Παγκάλου μὲ σουαλέταν γκρονό, Α. Θ. Ἀθανασιάδην μὲ θαυμασίαν παριζιάνικη σουαλέταν λαμπέ-ἀρζάν κεντημένην, Μαρίαν Γρηγοράκη μὲ bleu-τοῖ κεντημένην, Ἀσπασία Σοφιανοῦ μὲ ροζ κλπ.

— Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου ἔπαιξε μὲ πολὺ μῦθρον τὴν Σουίτ τοῦ Μπίτσε.

— Ὁ κ. Μητροπούλου, ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν εἰς Κρήτην ὅπου τοῦ ἔγινε θερμοκράτη ὑπόδοχῃ.

— Ὁ νεαρὸς Μαέστρος θὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ θὰ δώσῃ συναυλία μὲ ἰδικὰ του ἀποκλειστικὰς ἔργα.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου θὰ ἐμφανισθῇ εἰς συναυλίαν ἡ Διγὴς Ἰωαννίδου, ἡ ὅποια εἶνε μαθήτρια τοῦ διασήμου Γάλλου καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς Ἐντίς.

— Ἡ Διγὴς Ἰωαννίδου ἔχει γλυκυτάτην φωνὴν καὶ σπάνιον μουσικὸν πάλαντον.

— Ἀνεχώρησε εἰς Θεσσαλονικὴν ἡ Διγὴς Κορίννα Τριανταφύλλου διὰ τὴν δόση ἐκεῖ δευτέραν συναυλίαν τὸ Σάββατον.

— Πολὺ καλὴ ἡ συναυλία, ποῦ ἐδόθη τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Ἀτικὸν ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὀδείου Ἀθηνῶν.

— Τεχνικωτάτῃ ἡ ἐκτέλεσις ἐνός Κονοέρ τοῦ Μέντελσον ἀπὸ τὸν κ. Ι. Φαρανιάτον.

— Τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας εἶχεν ἀναλάβει ὁ κ. Οἰκονομίδης.

— Μεταξὺ τῶν παρισταμένων διεκρίνανε εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ τὰ θεωρεῖα τὰς κυρίας καὶ διδασκ. Βελλιανίτη, Νικολαΐδη, Βελουδίου, Κουτουρωῖτη, Τούμπα, Θεοδοῦδην, Κοραπάνου, Φράγκου, Λαμπροῦ, Περόγλου, Ἀθανασιάδην, Οἰκονομίδην, Διπλοράκου, Μεσοσηγῆς, Κανελλοπούλου, Ἀργυροπούλου, Χατζηλαζάρου, Νικολοπούλου, Οὔτη, Γεωργιάδην, Τσουκαλά, Παπαδιαμαντοπούλου κλπ.

— Προσθῆθε μουσικὴ ἀπογευματινὴ ἔκ τῶν κ. καὶ τῆς κ. Ζαχορίου.

— Τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Χοροῦ Καλλιτεχνῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου ἀπέτελουν οἱ κ. κ. Μ. Ἀργυροπούλου, Μ. Βενιζέλου, Ρ. Δαβιδοπούλου, Ε. Δαμαλά, Ε. Κολαγρηδίου, Ε. Κανάρη, Μ. Καραῖα, Κ. Μοκῆ, Ν. Νεγροπόντη, Μ. Ρωμανοῦ, Μ. Σπρίγκου, Ν. Φοκά, Μ. Κολαροπούλου, Μ. Τριανταφύλλου καὶ αἱ δεσποινίδες Ἀρπατιέλου καὶ Διαμαντοπούλου. Ὁ Μάριος

μεν τὴν δίδα Δήμητρα πολὺ κομψήν, τὴν κ. Σπ. Τσακοπούλου, τοῦ πολιτικοῦ Ἀρκαδίας, τὴν κ. Μαργαρίταν Μ. Κίκιζα μὲ ἔξοιστον φόρμα ἀπεικονίζον ἀποκόμματα ἐφημεριδῶν, τὴν δίδα Καθαβιά, τὴν κ. Ἐδιπίδην, τὴν δίδα Κουτοροβίτ ἐκ Βόλου, τὴν κ. Κουρουσιάντη, τὴν κ. Ἀργυροῦ, τὴν κ. Κονιολέοντος, τὴν κ. Πηγοῦσαν Γκιτσα, μὲ ὄφρασαν ἀμφοῖσιν, τὴν κ. Ἀντιστασιάδην, τὴν δίδα Ἀναγωστοπούλου, τὴν κ. Χουροῦδην, τὴν κ. Ὀριζώην, τὴν δίδα Μ. Μοροβέλια, τὴν κ. Μ. Ἀιδροουλιδάκη, τὴν κ. Διον. Διβάρην, μὲ ὄφρατα μαῖτρα μάτια, τὴν δίδα Πόση Τσαχάκη, τὴν δίδα Σαρόγλου, ἐπιδεξίαν χειρῶν, τὴν δίδα Ἑλλῆ Πελυχροναΐδου, εὐπειθὴ καὶ χορητικὴν, τὴν δίδα Μπεμποῦσαν Κατσούλη, Πατριωσιλίαν, τὴν δίδα Θάλειον Διπλαροῦ, καλλιτέχνιδαν τῆς ζωγραφικῆς, τὴν κ. Πρωτοπαπαδάκη, τὴν δίδα Δέλα Μολλά, εὐμορφὴν, τὴν δίδα Βεντήση, τὴν δίδα Παπαϊωάννου, τὴν δίδα Μαρκέτου, τὴν δίδα Καίτην Ἀδάμ, τὴν κ. Σπ. Μελά, μὲ κίτρινα, τὴν κ. Ἀργυροπούλου, τὴν κ. Μαυθαῖν, τὴν κ. Ι. Γουλάρη τοῦ ποιητοῦ, τὴν κ. Καζανόβα, τὴν κ. Ἰωάννα Κορδέλλα, τὴν δίδα Ἀσπασία Παπασεμμανουῆλ, τὴν δίδα Κοτζιά, τὴν δίδα Σκόση, τὴν δίδα Πόση Γεωργιάδη, ὄφρασαν βλαχοπούλη, Πειραϊοῦσινα, τὴν κ. Παπανικελίου πολὺ εὐμορφὴ, μὲ φλογερὸν καὶ κέρλες, τὴν δίδα Λεπίσην, τὴν δίδα Ἐλέδα Ροδά, τὴν δίδα Παγκόλου συμπληθητικὴν, τὴν κ. Νέστ. Ἀσασαρη, τὴν κ. Ζωχιού, εὐμορφὴ μὲ ὄλιγο λομπέ κλπ. τοῖς κ. γ. Δ. Κελοβάν, Παντελ. Καρσεβδάν, Πορτοζοῦλην, Πελλίτην, Ζελώτον, Ἀντ. Μετοξάν, Ι. Ζακαρλήν, Γλυτσόν, Φορμάνη, Γεωργιολέπυλον, Ρεδοσένλον, Μολάν, Μιγ. Ἀδάμ, Κοτζιάν, Η. Μοδιλήν, Κοτζιάνην, Τσοσούλην, Κουρουσιάντην, Σέκρηνη, Παῖαν, Σαζάου, Κ. Φεργιάδη, Γ. Παμπούκη, Σπ. Οἰκονομίδην, Ἐδ. Κοργέδη, Κ. Καντζέου, Ποπανικολάου, Ποσιπύου, Ι. Κοτζιάνη, Γ. Ἐφειπύου, Πρωτοσεῖον, Τρεζέου, Ἀλ. Ἐδιπίδην, Δημήτρη, Μάτσαν, Σ. Γεωργιάδην, Σταύκου, Μιχ. Κίκιζου, Τσιώου, Ἀνατολίου, Π. Κενερώλην, Πεζοπούλου, Ἀλεξανδρῆν, Λάτσιαν κλπ. Ρ. Φιλύρας

ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ θεὰ τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου τόμου μὲ ἀπεθάρρυνε καθ' ὀλοκλήρην, καὶ ἐπιτρεπομένου μοι νὰ φοιτῶ εἰς τὰς πνευματικαῖς παραδόσεις ὡς ἄπλοῦς ἀκροατὴς ἀπεφάσισα νὰ διατελέσω οὕτω.

Ὅταν εὐρέθην μὲ τοὺς κώδικας εἰς τὰς χεῖρας, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπληρώθησαν δακρύων, τὸ πνεῦμα μου ἐσβέννυτο καὶ ἀτέλεια κατέλαβε τὴν καρδίαν μου! Ἐβανέλιον τὴν ἐφοδὸν ἐπὶ τῆς τρυφερότητος καὶ τῆς καλαισθησίας τοῦ πατρὸς, τὸν ἱκέτευσα, κατέφυγον εἰς διαμαρτυρίας· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἔμενε ἀχαρτίος ὡς λίθος· καὶ ἐγὼ ὑπερθεώθην νὰ καταλίω τὴν νομικὴν ὡς καταπίνομεν τὸ Ἀγγλικὸν ἄλας. Μετὰ ἐνὸς ἔτους σπουδᾶς εἰς Παρισίους καὶ δύο εἰς Τοσκάναν ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου μεθ' ἐνός μόνον renitus σχεδὸν καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὰς νήσους πρὸς ἐξέσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός μου.

Τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τσοσούτων μόχθων καὶ τόσων ἐξόδων καὶ τσοσούτης ἀπωλείας χρόνου οὐδὲν ἄλλο ὑπῆρξεν ἢ ἀφοῦ ἐπὶ δύο βλαπτικῶν ἐξήσκησα τὸ ἐπάγγελμά μου νὰ τὸ ἀπορρίψω ἐπισήμως καὶ ν' ἀρχίσω νὰ γράφω ποιήσεις. Ἐπεθύμουν τὸ συμβᾶν μου τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς γονεῖς ἵνα μὴ ἐπιμύθωσι πολὺ ἀντιστρατευόμενοι εἰς τὰς λογικὰς κλίσεις τῶν τέκνων τῶν.

Ἴσως ἐρωτήσῃ τις τί ἀπέγειναν τὰ σχέδια τῶν συγγενῶν μου περὶ τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου. Ἄν καὶ ἔτρεπον πάντοτε ἀπέχθειαν πρὸς τὰ δημόσια ὑπουργήματα, δὲν ὅμως εἶδον μεθ' ὀπόσου ἐξευτελισμοῦ ἐθρησέοντο συνέλαβον τσοσούτην δι' αὐτὸ ἀντιπάθειαν ὡστε ἀπολύτως ἠρηνήθην νὰ δεχθῶ τι ἐξ αὐτῶν.

Ἄλλ' ἀνάγκη νὰ ποιῶσα ἐν βῆμα πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐβανέλιον ἐκ τῶν σπουδῶν μου κατὰ τὸ 1839, εἰὸς πατρός πλοουσίου καὶ ἀνευθῶς θεοῦ ἰσχυροῦ, διήγειρον τὴν κοινήν προσοχὴν καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐπέσπευε νὰ με συγχαρῇ. Ἐθεώρησα λοιπὸν καθήκον μου μετὰ τινὰς ἡμέρας νὰ ἐπιστρέψω τὰς εὐγενεῖς ἐπισκέψεις καὶ τότε διὰ πόσῃν καὶ τελευταίαν φορᾶν κατὰ τὸ δίστασμα τῆς ζωῆς μου περιήλθον τὸς οἰκίας τοῦ τόπου μου.

Ἀπανταχοῦ σχεδὸν μὲ ἐδέχθησαν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς κυρίας, διότι αἱ αἰθούσαι δὲν ἦσαν ἐπὶ γινωσθαί ἐν Δηζουρῶ καὶ ὁ γαμήλιος κοιτῶν ἦτο ὀριζόμενος πρὸς τοὺς ἡμεῖς. Ἐπὸν σ χ ε δ ὁ ν δίοι εἰς ὀλίγας τινὸς οἰκίας μ' ἐδέχθησαν εἰς δωμάτια χρησιμεύοντα μόνον τὴν νύκτα ὡς κοιτῶνας, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν κενοκοιτιεῖαν ὑπὸ κερχωματισμένου ὑφάσματος προσέτρπον εἰς τὸν ἐπισπεπτόμενον ἐξοίσειον ἄπλῶν καθίσμα καίτοι ἀνεῦ ἐπακουμβήματος, ὡς δωμάτια τὰ ὅποια τότε εἶχον τὴν ἀπαίτησιν τῆς σήμερον λεγόμενης αἰθούσης. Δὲν δύναμαι νὰ λησμονήσω πῶς καθήμενος ἐπὶ τῶν κλισίων ἐκείνων ἐφιύτων εἰς τὴν ἰδέαν οὐτὶ τὰ τακὸς ὄντα τῶν ὑποδημάτων μου ἠδύνατο ἴσως νὰ κτυπήσουν καὶ ἀνατρέψουν ἐν τῶν κἀποθεν εὐρισκομένων. Ἐν τῇ πατριῇ μου οἰκίᾳ ἐδεχόμεθα τότε εἰς μίαν τῶν ἐκτὸς χρησιμεύοντων τούτων δωμάτων· ἀλλ' ἐνθυμούμαι οὐ πρὸ τινος ἐτῶν ἐδεχόμεθα ἐν τῷ κοιτῶνι τῆς μητρὸς μου.

Κατὰ τὸ αὐτὸν μου τὴν περὶ τὴν πλῆν περιδείαν voyage autour de ma ville, εἶδον πλὴν περιδείας ὅψ' ἔσα εἶδον ὁ Ὀρυσαῖς ἐπιστρέφων ἐκ Τρεζίας κατὰ τὴν δευτέρην περιπλάνησιν του. Ἄλλὰ μὴ ἐπιθυμῶ νὰ κατοχρασθῶ τῆς ὑπομνήσεως τοῦ ἀνεγνώστου μου θα τῷ διηγηθῶ ἐν ἡ δίο μόνον ἀνέκδοτα.

Ἀνερχόμενος τὴν κλίμασα μῖα τῶν ἀζουριτῶν (signorilli) ἐγένικον οἰκίαν ἐκρυσσα ἐπισβόστος μίαν θύραν καίτοι ἠηρωμένη καὶ ἠραυσα νὰ μοι λέγουσ, εἰ σέ λ θ ε ε. Προσῳράσας λοιπὸν εἰσῆλθον εἰς ἓνα τῶν ἰδίως κελυμένων κοιτῶνων. Ὁ κίριος προσεβήρως τὴν ἡλικίαν καὶ φέρον ὑποκείμενον ἐνάθηρον ἐπὶ τῷ pot de nuit ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου πο' ἐπὶ δὲ ἡ στήφυς του ἠνις ὀρθία τὸν ὑπεστήριξε καὶ τὴν ἐβρόθητε ἀλλὰ χωρὶς τὸ ἐννοήσῃ καὶ χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὸ ὑπονόμισον του, ἐπὶ εἶχε μείνει ἀνυψωμένον μέχρι τῶν ὤμων καὶ παροισόζεν εἰς ταῖς ἐπισπεπτόμενους πράγμασι ἀτίνα δὲν λέγονται ἐν μῇ βιογραφίᾳ. Πρὸ τοῦ συμπλέγματος τούτου ὄπερ ἀνεμνησκε τὸ «Honi soit qui mal y pense» καὶ τὸ α μ ε ν ο ς δ α κ ὸ δ ι α λ ο γ ι ζ ὸ μ ε ν ο ς, ἀπεσῆθη τῆτων ἐμυθολογῶσας συγγῶμην· ἀλλ' ἡ κυρία οὐσα λίαν ἐγενήθην δὲν ἐπεθέμην νὰ ἀπολέω τὴν ἐπίσκεψιν. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν χρῆσιμον ἐκείνην θύραν τὸν σίγγου ὅστις φωνεῖται οὐτὶ εἶχε τσοσούτην ἀνάγκην, τῆς συνδρομῆς τῆς, ἀλλὰ μὲ προσεκάλεε καὶ μὲ ἐβίβασε τόσον νὰ εἰσελθῶ ὡστε πεισθεὶς εἰς τὴν ἐγγῶδιον ζωσθῶν φίλοζέλιαν τῆς κυρίας ἐνέδωκα καὶ εἰσῆλθον ἐκ νέου καὶ ἐκάθησα ἐπὶ τινος σ ο φ ἂ, τὸν ὅποιον ἡ κυρία μου ὑπέδειξε διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἄλλὰ μόλις ἐκάθησα ἐθεώρησα προσβλαπτομένη τὴν φιλοτιμίαν μου ἐκ τῆς θέας τῶν ἀπερῶν ἐκείνων προμύθων καὶ ἐγερεθίς πάρουστα διὰ βήματος ἀποφοσιστικοῦ, ἀδιαφορῶν ἂν ἦθελον φανῇ ὄχι οἰκός καὶ ἀχάριστος ἐξήλθον.

Ἢδὴ αἰθούσαι ἐν Δηζουρῶ δὲν εἶνε πλέον σπάνια καὶ ἐλλίξω οὐτὶ τὸ ἀνύρμιστον ἐκεῖνο συμβᾶν ὄπερ εἶδον κατὰ τὸ 1839.

Per lungo autar di secoli.
Non accadrà più mai.

αἰῶνες θὰ διέλθωσι χωρὶς νὰ γείνη πλέον. (Ἀκολουθεῖ)